

ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΙΛΙΚΙΑ

Το Ελληνικό Σχολείο Frechen
διοργανώνει στις

24 Ιανουαρίου 2010

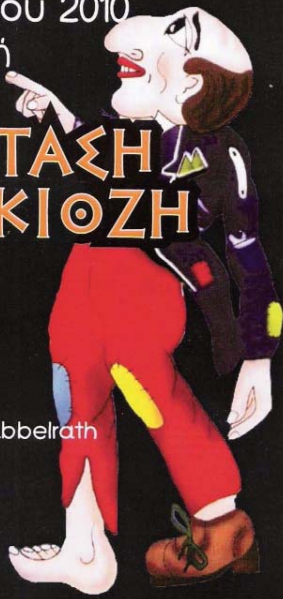
ημέρα Κυριακή
και ώρα 16.00

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

από το
θέατρο Σκιών του
Πάνου Καπετανίδη

Στην αίθουσα
Mehrzweckhalle-Habbelrath
(Klosterstr.)

Τιμή εισόδου
ενήλικες: 5€
παιδιά (έως 14 ετών): 3€

Το Θέατρο Σκιών του Πάνου Καπετανίδη στην Γερμανία

20 χρόνια μετά την προηγούμενη επίσκεψή του στην Γερμανία, (1990) ο Πάνος Καπετανίδης με τον Καραγκιόζη του επισκέφθηκε αυτή τη φορά το Φρέχεν της Κολωνίας, στις 24 Γενάρη, προσκαλεσμένος από τον Σύλλογο Γονέων του Σχολείου της περιοχής.

Η ιδέα ήταν της δασκάλας των Ελληνικών του Γερμανικού αυτού σχολείου **Μαρίνας Ψωμιάδου**, και η επιτυχία όπως ήταν αναμενόμενο ήταν μεγάλη.

Η Δημοτική θεατρική αίθουσα ήταν κατάμεστη, (πάνω από 500 άτομα), ενώ ο Σύλλογος, με την αμέριστη συμπαράσταση των γονέων της Ελληνικής κοινότητας, είχε φροντίσει να φιλέψει τους παρευρισκόμενους με παραδοσιακά γλυκά της πατρίδας, που οι ίδιοι έφτιαξαν, καφέ, αναψυκτικά, αλλά και φρεσκοψημένα σουβλάκια, ώστε να ταιριάζει απόλυτα η ρήση του Καραγκιόζη «Θα φάμε, θα πιούμε ... και νηστικοί θα κοιμηθούμε».

Τόσο η υποδοχή όσο και φιλοξενία του Πάνου και της Κικής στο Φρέχεν ήταν αξέχαστη ενώ το θερμό αγκάλιασμα του Ελληνογερμανικού κοινού, ζέστανε την παγωμένη ατμόσφαιρα της χιονισμένης πόλης.

Δεν άργησαν και οι προτάσεις για επανάληψη του γεγονότος τόσο από τον διοργανωτή Σύλλογο όσο και από τον Σύλλογο γειτονικού σχολείου κα ενός Γερμανικού φορέα διοργάνωσης εκδηλώσεων.

Τα παιδιά αγόρασαν και φιγούρες του Πάνου και την άλλη μέρα στο σχολείο άρχισαν να παίζουν στα διαλείμματα μεταξύ τους, λέγοντας όσες «ατάκες» θυμόντουσαν από την παράσταση.

Η εγκάρδια φιλοξενία συμπληρώθηκε με ξενάγηση στην Κολωνία (ένα τέταρτο δρόμος από το Φρέχεν), από τον Πρόεδρο του Συλλόγου **Κώστα Χαραλαμπίδη**, που αν δεν υπήρχε βιντεοσκόπηση, δεν θα μπορούσαμε να συγκρατήσουμε τις πάμπολλες πληροφορίες που μας έδινε.

Η πανέμορφη παλιά πόλη της Κολωνίας, ή ότι επιβίωσε (βλέπε “αναστηλώθηκε”) από αυτήν, μετά τους βομβαρδισμούς του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, που καταστρέψανε σχεδόν όλη

την πόλη, εκτείνεται γύρω από τον Καθεδρικό, στα νότια προς τη δυτική όχθη του Ρήνου, ενδείκνυται για ατελείωτες βόλτες στα στενά, λιθόκτιστα σοκάκια της, με τις μικρές, χαριτωμένες πλατείες, τα εντυπωσιακά, πολύχρωμα κτίρια του 19ου αιώνα και τα ολοζώντανα μπαρ και εστιατόρια που σερβίρουν ολόφρεσκη, τοπική μπίρα **Kölsch** - από το όνομα της τοπικής, ιδιότυπης διαλέκτου. Στα δρομάκια γυρόφερναν ακόμα αρκετά «**πτώματα**» - όπως ονόμαζε ο Πρόεδρος τους ξεχασμένους **μασκαράδες** από το καρναβάλι που ξεκίνησε την προηγούμενη μέρα.

Σε όλη τη βόλτα, ψηλά - ψηλά ξεχώριζε ο Καθεδρικός ναός «**Ντομ**», που όσο πλησιάζαμε γινόταν πιο επιβλητικός. Όταν το βλέμμα που ξεκινά από το έδαφος και ανεβαίνει αργά προς τον ουρανό τόσο αργά, σχεδόν φοβισμένα, δεν πρέπει να υπάρχει στιγμή που η λέξη **δέος** να μπορεί να περιγράψει καλύτερα από αυτήν.

Σε όσες φωτογραφίες κι αν τον έχεις δει, όσο υποψιασμένος κι αν ξεκινήσεις, την πρώτη φορά που τον αντικρίζεις σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια, με τα 157 μέτρα των πύργων του, που κάποτε του χάρισαν τον τίτλο του ψηλότερου κτιρίου του κόσμου, να υψώνονται πάνω σου αγγίζοντας τον ουρανό, **σχεδόν τρομάζεις**.

Κτισμένος (για την ακρίβεια, ολοκληρωμένος) μόλις το **1880**, ο Καθεδρικός της Κολωνίας δεν είναι απλά σύμβολο της πόλης. Είναι πιο διάσημος από την ίδια την πόλη που τον φιλοξενεί. Είναι, επίσης, ο ναός των **ρεκόρ**: Η μεγαλύτερη **γοτθική** εκκλησία της Ευρώπης, με τους δεύτερους ψηλότερους πύργους στον κόσμο, και τη μεγαλύτερη αναλογία ύψους - πλάτους από κάθε άλλη μεσαιωνική εκκλησία, που επιβίωσε δεκατέσσερις βομβαρδισμούς κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ η πόλη γκρεμιζόταν. Λέγεται ότι εδώ φυλάσσονται και τα οστά των Τριών Μάγων - ναι, εκείνων με τα δώρα.

Αυτό για το οποίο (θα έπρεπε να) είναι διάσημη η πόλη, όμως, είναι η αγάπη της για τις τέχνες, που εκφράζεται στα αμέτρητα, άκρως ενδιαφέροντα μουσεία και τις γκαλερί της, το Μουσείο μοντέρνας τέχνης **Ludwig**, ακριβώς δίπλα (δυστυχώς πολύ δίπλα) στον Καθεδρικό, που φιλοξενεί μια από τις μεγαλύτερες συλλογές **pop art** στην Ευρώπη αλλά και το πρωτότυπο Μουσείο **Farina**, που αποτίει το δέοντα φόρο τιμής στον τόπο όπου γεννήθηκε η κολόνια. Το Eau de Cologne σημαίνει στα γαλλικά «**νερό της Κολωνίας**» και το κτίριο είναι το παλιό εργοστάσιο «**4711**» του

αρωματοποιού που το δημιούργησε, στις αρχές του 18ου αιώνα. Σήμερα, το μουσείο που φέρει το όνομά του είναι, φυσικά, μουσείο αρωματοποιίας και σε πρωτοτυπία το συναγωνίζεται μόνο το **Μουσείο Σοκολάτας** στις όχθες του Ρήνου, που δυστυχώς λόγω Κυριακής ήταν κλειστό.

Φεύγοντας την άλλη μέρα για το διεθνές αεροδρόμιο του **Ντίσελντορφ**, στο μυαλό μας κουβαλήσαμε τις ωραίες αναμνήσεις από την παράσταση και το ωραίο, ζεστό κοινό των παιδιών και της Ελληνικής κοινότητάς αλλά και της καταπληκτικής ξενάγηση στην Κολωνία.

Μοναδική παραφωνία ήταν το κόστος του υπέρβαρου. Παρά του ότι είχαμε πάρει τα απολύτως απαραίτητα, **για τα 23 κιλά** του υπέρβαρου πληρώσαμε στην αεροπορική εταιρία μόνο για την μετάβαση **366 € (!!!)**